

JAN CHWALIBÓG

Próby zastosowania termoprecypitacji przy rozpoznaniu zakażenia włoskowcem różycy świń

(Doniesienie tymczasowe)

Państwowy Instytut Weterynaryjny — Oddział w Gorzowie Wlkp. Zakład Produkcji Surowiec
Kierownik: Dr JAN CHWALIBÓG

W trakcie doświadczeń nad odczynem precypitacji zachodzącej pomiędzy wielocukrem włoskowców różycy świń a surowicami p-różycowymi nasunęła mi się plan przebadania metodą termoprecypitacji możliwości rozpoznania zakażeń włoskowcem różycy świń, podobnie jak to ma miejsce przy zakażeniach węglkowych, w których stosuje się powszechnie znany odczyn termoprecypitacyjny Ascoliego. Czy podobne próby były robione nie jest mi niestety wiadomym, a w dostępnej, w dość skąpym niestety zakresie, literaturze, żadnych wzmianek o tego rodzaju próbach nie spotkałem.

Przeprowadzone doświadczenia miały przebieg następujący:

Doświadczenie 1-sze. Rozcierką narządów wewnętrznych ze świni padłej na różycę, zaszczerpiono podskórną białą myszkę, która padła na 3-ci dzień po zaszczerpieniu. W mazanych preparatach krwi i śledziony padłej myszki stwierdzono wielkie ilości włoskowców różycy. Narządy wewnętrzne myszki jak serce, wątrobę, śledzionę i nerki zalano 5 ml roztworu fizjologicznego NaCl i gotowano przez 10 minut na łaźni wodnej. Dla kontroli przygotowano wyciąg z narządów myszki padłej z nieznanego powodu. Surowicy wysokowartościowej swoistej o mianie około 250 J. O. użyto w stanie niekarbolizowanym, a dla kontroli surowicy końskiej normalnej.

Przebieg odczynu uwidacznia następująca tabela:

Surowica	Wyciąg z myszki zakażonej różycą	Wyciąg z myszki niezakażonej	Uwagi
Wysokowartościowa	+	—	+ oznacza wystąpienie wyraźnego pierścienia precypitacyjnego; — zupełny brak pierścienia
Wysokowartościowa	+	—	
Normalna	—	—	

Obie surowice wysokowartościowe z wyciągiem narządów wewnętrznych myszki zakażonej włoskowcem różycy, dały odczyn dodatni; kontrole wypadły ujemne.

Doświadczenie 2-gie. Do sporządzenia wyciągu użyto serca ze skrwawionego konia, producenta surowicy p-różycowej, o daleko posuniętych zmianach wytwórczych na zastawkach. Kontrolny wyciąg przygotowano z serca konia ubitego w rzeźni. Surowice te same.

Wynik doświadczenia następujący:

Surowica	Wyciąg z serca konia producenta surowicy różycowej	Wyciąg z serca konia ubitego w rzeźni	Roztwór fizjologiczny
Wysokowartościowa p-różycowa	+	—	—
Wysokowartościowa p-różycowa	+	—	—
Normalna	—	—	—

Wynik tego doświadczenia pokrywa się wynikiem doświadczenia pierwszego.

Doświadczenie 3-cie. Sporządzono wyciągi: 1) z myszki padłej na różycę, mianowicie z mięśni, i narządów wewnętrznych, 2) z narządów wewnętrznych myszki padłej przy doświadczeniach nad szczepu różycy Stauba.

Surowica	Wyciąg z narządów wewn. myszki padłej na różycę	Wyciąg z mięśni myszki padłej na różycę	Wyciąg z mięśni myszki padłej na Stauba	Roztwór fizjologiczny
Wysokowart. p-różycowa	±	±	+	—
Normalna	—	—	—	—

Doświadczenie 4-te. Wyciąg sporządzono z dwóch nerek świń padłych na różycę. W preparatach mazanych stwierdzono w nerce świni Nr 304 włoskowce i bardzo liczne laseczki gramododatnie oraz ziarniaki, w nerce świni Nr 324 włoskowce i skąpa florę niespecyficzną.

Surowica	Wyciąg z nerki świni Nr 304	Wyciąg z nerki świni Nr 324	Roztwór fizjologiczny
Wysokowart. p-różycowa	±	±	—
Normalna	—	—	—

Oba wyciągi sporządzone z nerek świń, u których stwierdzono różycę, dały reakcję wątpliwą.

Wnioski.

1) Wysokowartościowe surowice p-różycowe z wyciągami z narządów wewnętrznych myszek padłych na zakażenie włoskowcem różycy oraz koni produk-

torów surowicy p-różycowej, dają dodatnią próbę termoprecypitacyjną.

2) Wyciągi z narządów wewnętrznych świń padłych na różycę z surowicami p-różycowymi wysokowartościowymi dają odczyn wątpliwy nie mający praktycznego zastosowania w rozpoznawaniu zakażeń różycowych tą metodą.

Przyczyną wyjaśniającą te tak różne wyniki przy stosowaniu wyciągów z narządów zwierząt, sztucznie zakażonych włoskowcem różycy (myszki — konie) a świń padłych na zakażenie naturalne, jest prawdopodobnie znacznie mniejsze nagromadzenie się włoskowców w narządach wewnętrznych świń, niż w narządach myszek czy koni i w odpowiednim stosunku mniejsza ilość wielocukrów bakteryjnych przechodzących do wyciągu.

Я. ХВАЛИБУГ:

ПОПЫТКИ ПРИМЕНЕНИЯ ТЕРМОПРЕЦИПИТАЦИИ ПРИ ДИАГНОЗЕ ИНФЕКЦИИ ПАЛОЧКОЙ РОЖИ СВИНЕЙ

Краткое содержание

1. Высококачественные противорожистые сыворотки дают положительную реакцию термопреципитации с экстрактами из органов мышей павших от инфекции рожи палочкой и лошадей — продуцентов противорожистой сыворотки.

2. Экстракты из внутренних органов свиней погибших от рожи дают с высококачественными противорожистыми иммунсыворотками сомнительную реакцию, которая не представляет практической пригодности для диагноза этим методом рожистой инфекции.

Различные результатов при использовании экстрактов из животных искусственно зараженных и свиней пав-

ших после естественного заражения объяснить надо тем, что у последних наличие микробов во внутренних органах много меньше, чем в органах мышей или лошадей и тоже меньшее относительное количество микробных полисахаридов переходящих к экстракту.

J. CHWALIBÓG

THERMOPRECIPITATION TEST IN THE DIAGNOSIS OF INFECTIONS CAUSED BY ERYSIPELOTHRIX RHUSIOPATHIAE (PRELIMINARY REPORT)

Summary

Polyvalent sera against swine erysipelas give with extracts of internal organs of mice which died after the infection with *Erysipelothrix rhusiopathiae* and with sera of horses producers of antiswine erysipelas sera a positive thermoprecipitation test.

Extracts from internal organs of pigs, which died from swine erysipelas with polyvalent swine erysipelas sera give a dubious result, which has no meaning in the diagnosis of erysipelas infections by this method.

The cause, explaining such a difference of results of the use of extracts of animals, artificially infected with *Erysipelothrix rhusiopathiae* (mice and horses) and pigs died from natural infection, lies most probably in the fact, that a considerable minor accumulation of microorganism of *Erysipelothrix rhusiopathiae* there appears in the internal organs of pigs, than in the internal organs of mice and horses and a corresponding lesser amount of bacterial, polysaccharides, derived from the extracts.

LECZNICTWO I NOTATY Z PRAKTYKI

KAZIMIERZ SZCZUDŁOWSKI

Doświadczenia z przyrządami do usuwania brodawczaków

Z Kliniki Chirurgicznej Wydziału Med. Wet. Uniwersytetu we Wrocławiu.

Kierownik: Prof. dr KAZIMIERZ SZCZUDŁOWSKI

Używane do kastracji sameców przeżuwaczy kleszcze Burdizzo znalazły zastosowanie jako przyrząd do usuwania brodawczaków u bydła. Przyrząd ten (ryc. 1) ciężki i niezgrabny odznacza się znaczną siłą przeskórnego zgniatania naczyń w szypule brodawczaka dzięki czemu odpada on dopiero w pewien czas po zabiegu.

Zabieg jest bezkrwawy, trwa krótko i daje dobre wyniki. Powodzenie zabiegu zależy od właściwego osadzenia kleszczy na szypule. Mianowicie unika się zbyt bliskiego osadzania kleszczy przy brodawczaku. W takim bowiem wypadku brodawczak zostaje oderwany

i po takim zabiegu niekiedy odrasta. Jeśli szypuła brodawczaka jest krótka i nie zezwala na odpowiednie osadzenie kleszczy to szypułę wydłuża się przez odciąganie brodawczaka od podłoża. Sześci kąty przyrządu powinny obejmować skórę nieco powyżej brodawczaka, aby przez zgniecenie naczyń wstrzymać dopływ krwi do niego. Przyrządem tym można usuwać brodawczaki nieuszypułowane a nawet brodawczaki szeroko rozsiadłe. Także tworzy się szypułę przez odciąganie fałdu skórniego, który następnie zgniata się tuż ponad brodawczakiem. Natomiast niewłaściwym jest wszystko co zmierza do oderwania brodawczaka. Ma